

Så Fremskridtspartiet skal i dag – naturligvis med bemærkningen om de økonomiske aspekter i sagen – være positiv over for at indgå i eventuelle forhandlinger om en sådan uddannelse.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre stod også i 1991 bag ønsket om at få undersøgt behovet for en tværfaglig videreuddannelse af personale i sundhedsfremme. Vi er tilfredse med ministerens løfte om, at Folketingets partier indkaldes til drøftelser.

Derfor afviser Det Radikale Venstre det foreliggende beslutningsforslag.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten støtter det foreliggende beslutningsforslag. Vi er også samtidig tilfredse med, at ministeren lover at indkalde partierne med hensyn til forhandlinger om at få lavet en lov og en uddannelse på dette område.

Vi kan ikke se, at det står i modsætning til, at SF har fremsat et beslutningsforslag. Det kan man jo så blot stemme for. Man kan jo sige, at den, der løber åbne døre ind, kommer også ind.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Mig bekendt er dansk det eneste europæiske sprog, der ikke har et ord for public health. Det gælder dog ikke mere, for dengang Maastricht-Traktaten, hvor public health netop indgik, skulle oversættes, var oversætteren nødt til at finde et ord, og nu hedder det altså folkesundhed på dansk. Men dermed er vi lige vidt, for det ord er der heller ingen der kender.

Det er lidt karakteristisk, at vi mangler et ord, for det begreb spiller en ret stor rolle i alle andre lande, og det dækker over forskning og uddannelse i de faktorer, som sikrer befolkningers sundhed. Danmark skiller sig ud fra andre sammenlignelige lande på det punkt, at sundhedstilstanden er ikke særlig god her i landet. Vi havde for nogle år siden en af verdens mest sunde befolkninger. I dag ligger vi meget langt nede på listen. Efter en række sundhedsindikatorer ligger vi i dag efter Spanien og Storbritannien. Det er historisk set nyt. Jeg påstår ikke, at der er en årsagssammenhæng mellem de to ting, men en eller anden form for sammenhæng er der nok.

Jeg skal føje til, at vi naturligvis har institutter og miljøer, der forsker i sundhedsfremme, forebyggelse og andet, der hører ind under public

health eller folkesundhed, eller hvad vi nu skal sige. Men de er ikke verdensmestre – for nu at sige det på den måde. Det var derfor, vi i sin tid fremsatte et beslutningsforslag om at oprette en kandidatuddannelse i public health, selvfølgelig med tilhørende forskning og ikke mindst med inddragelse af viden fra det internationale samfund.

Som flere var inde på, blev beslutningsforslaget vedtaget, og betænkningen kom i begyndelsen af oktober. Og så skete der ikke så meget. Vi ved, at betænkningen har været til høring, og det kan meget godt være, at ministeren har god grund til, at der gik så lang tid. Men vi er lidt forundrede over, at betænkningen kom i begyndelsen af folketingsåret, og nu nærmer vi os folketingsårets afslutning.

Samtidig ved vi jo, at man rundt omkring i miljøerne er i fuld gang med at uddele de stillinger, der nu er udsigt til. Det er i hvert fald ikke på den måde, det skal foregå, at en ny uddannelse kommer til, ved at miljøerne uddeler stillingerne til sig selv.

Derfor er vi meget glade for, at samtlige partier og ministeren har tilsluttet sig, at vi nu skal have politiske forhandlinger, der vil gå ud på at sikre, at vi får en sådan uddannelse, og at den bliver af bedste internationale standard. Jeg føjer til, at hvis den ikke bliver af høj international standard, kan vi lige så godt spare pengene. Men vi mener ikke, vi skal spare pengene; vi mener, vi skal have en sådan uddannelse.

Jeg kan uden videre takke samtlige ordførere. Der var nogle fra regeringspartierne, der syntes, de skulle afvise forslaget. Jeg opfattede det sådan, at forslaget er imødekømt og dermed er blevet overflødigt, og jeg har ikke noget imod, at man gør vores forslag overflødigt på den måde. Så jeg takker også regeringspartiernes ordførere.

Jeg skal lige knytte et par bemærkninger til, at ordføreren fra Fremskridtspartiet glædede sig over, at selv om vi havde skrevet, at det var partierne bag beslutningsforslaget i sin tid, der skulle indkaldes, så lovede ministeren at indkalde alle. Jeg har intet imod, at også Fremskridtspartiet og selvfølgelig Enhedslisten kommer til at deltage. Det er helt rigtigt, at det bliver samtlige Folketingets partier, og jeg kan tilkendegive en positiv holdning hertil. Så jeg ser frem til de forhandlinger, vi nu skal have.